

РЕШЕНИЕ

№ 4959

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5095** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 15.02.2013 г. по НАХД № 6472/2012 год., Софийски районен съд, НО, 96 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 001/24.10.2011 г., издадено от Прдседателя на Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ), с което на А. И. И., за нарушение на чл. 13, ал.1 във вр. с чл. 12, т. 1, вр. чл. 34, ал.1 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) е наложена глоба в размер на 1000 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с твърдения, че то е незаконосъобразно. Твърди се, че правните изводи на въззивния съд са неправилни и незаконосъобразни. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – А. И. И. чрез процесуалния си представител адв. П. намира жалбата за неоснователна, а обжалваното съдебно решение за правилно и законосъобразно по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират се разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС е

правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

На 20.09.2011 година актоусъсавителят Мира Д., в присъствието на свидетеля Б. Г., съставила АУАН на жалбоподателя, за това че А. И. била назначена за старши сътрудник по управление на европейски проекти и програми в Главна дирекция Структурни фондове и международни образователни програми, отдел Финансово планиране, счетоводна отчетност и плащания към Министерство на образованието, младежка и науката, с трудов договор № РД 12-165 от 06.07.2011 година. И. подала декларация по смисъла на чл. 12 т. 1 от ЗПУКИ на 18.07.2011 година, която е подадена декларация е следвало да бъде подадена в седмодневен срок, а именно до 13.07.2011 година. АУАН бил съставен и връчен на жалбоподателя, който направил възражения, че в този момент била в болничен, тъй като имала бебе на 10 месеца, затова не могла да го подаде в този срок. Въз основа на така издадения АУАН наказващия орган издал атакуваното НП, с което за административно нарушение на чл. 34 ал. 1 от ЗПУКИ и на основание чл. 43 от ЗПУКИ във връзка с чл. 21 ал. 1 т. 15 от Правилника за организицията и дейността на комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси е наложена глоба в размер на 1000.00 лева.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че наказващия орган не е изпълнил задължението си по чл. 53, ал. 1 от ЗАНН преди да издаде НП, да провери дали са или не основанията за прилагане на чл. 28 от същия закон. Прието е, че предвид липсата на произнасяне по този текст на ЗАНН, остава неясна волята на наказващия орган, която съдът не може да замени със своя, като липсва предмет на проверка от съда.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Решението е правилно като краен резултат.

В съответствие с чл. 13, ал. 1 от ЗПУКИ, лице, заемащо публична длъжност, подава декларацията по чл. 12, т. 1 (декларация за несъвместимост по смисъла на чл. 5 от ЗПУКИ), в 7-дневен срок от избирането или назначаването му. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗПУКИ, лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по чл. 12 в законоустановения срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. В случая А. И. е следвало да подаде декларация по чл. 12, т. 1 от ЗПУКИ в

срок до 13.07.2011 г., а същата е подадена на 18.07.2011 г., т.е. само с 5 дни закъснение.

Въпреки, че формално е осъществен състав на нарушението на чл. 34, ал. 1 от ЗПУКИ, от ангажирания доказателствен материал се установява, че декларацията е подаден само с 5 дни закъснение. Независимо, че административното нарушение за извършването на което е издадено наказателното постановление е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. "а" от ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание следва да бъде отменено наказателното постановление, поради противоречие със закона.

Предвид изложеното, макар формално да е осъществен състава на административно нарушение, деянието разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, при което положение налагането на глоба, макар и в минималния предвиден размер, се явява несъразмерно тежко спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" от ЗАНН са налице, но административно - наказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност.

Административно - наказващият орган не е приложил чл. 28, б. "а" от ЗАНН, поради което е издал наказателно постановление в противоречие със закона.

Искането на пълномощника на ответника за присъждане на разноси в настоящото производство следва да бъде отхвърлено. В съответствие с Тълкувателно решение № 2/03.06.2009 г. по т.д. № 7/2008 г. на О. на ВАС, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.02.2013 г. по НАХД № 6472/2012 год., Софийски районен съд, НО, 96 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....